

Scris de pe 22 august 2011, 14:41

Resetarea spatiului = resetarea aliantelor?

Ce se petrece acum in spatele cortinei, dealtfel indestul de stravezii si usor cam mancata de molii, care acopera scena unde se desface acum jocul puterii pe care-l cunoscuse lumea dupa cel de-al Doilea Razboi Mondial, imi readuce in mine cuvintele cantecului interpretat mai nou de Chris Isaak si imprumutat de la cei de la Cheap Tricks: “I want you to want me/ I'd love you to love me/ I'm beggin you to beg me/ I need you to need me”...

Cam asta ar vrea sa auda unul de altul partenerii traditionali din spatiul euro-atlantic intr-un moment dintre cele mai delicate, acum cand, ideologic vorbind, ar vrea sa continue in formula de pana acum dar, economic vorbind, gasesc solutia nu numai mult prea costisitoare dar si nesigura. De ce? Deoarece, brusc, statele din spatiul euro-atlantic, apoi, mai larg, cele din G7 si, foarte evident, cele din G20, sunt confruntate cu teribila situatie ce a urmat dezvaluirii uriasului grad al datoriilor lor suverane. Cu alte cuvinte, atat opiniilor publice din tarile respective cat si intregii lumii i-a fost aratata proximitatea prapastiei in cazul in care economia va continua sa-si urmeze viata pe credit. Imposibil, deoarece nota de plata a sosit si, in conditiile in care nu se schimba nimic, moartea nu va fi pe credit.

In aceste conditii, fiecare dintre marii actori cauta sa identifice, cat se poate de rapid, cine va fi partenerul strategic care va putea asigura elementele strict necesare supravietuirii economiei. Si, dintre acestea, este evident ca aprovizionarea energetica si cu materii prime este factorul strategic in functie de care se vor modela noile aliante in conjunctura crizei. Nu cred ca, asa cum se arata acum lucrurile, problema supravietuirii va fi discutata in termini ideologici ci in functie de nevoile imediate ale consolidarii economice si linistirii investitorilor mari si mici si calmarii burselor.

Iata de ce, la nivelul UE, prima miscare a fost concentrarea pe spatiul euro aflat acum sub egida Nii Mici Antante care isi propune salvarea partii functionale a Europei, urmand ca, poate in alta etapa, sa vedem ce se mai intampla si cu restul. Pentru zona euro, rationamentul de supravietuire arata astfel: americanii au sa-si rezolve propriile lor probleme, multe, grave sip e termen lung, existand deja o problema de securitate prin expunerea masiva a bancilor europene in fonduri de investitii sau banci cu active toxice; rezerva energetica din Marea Nordului produce scump si, oricum, nu poate acoperi necesarul zonei euro; este amanat sine die proiectul conductei trans-africane, pornind din Nigeria si avand terminale in Algeria si Libia, iar Orientul Apropiat este in pragul exploziei, neexistand nicio umbra de speranta ca promisiunea americana de stabilizare cu forta a Irakului va mai permite intr-un viitor previzibil un acces sigur la resurse.... Iar magnificul proiect Nabucco arata la fel de frumos pe hartie, dar cu perspective destul de

sumbre deoarece foarte greu de crezut ca investitorii private (majoritari in finantare) se vor mai grabi sa miste ceva in conditiile actuale.

Ramane deci Rusia, cea cu care pragmatica Germanie a incheiat de ani buni un accord strategic privilegiat care-i asigura linistea pe domeniul energetic, model pe care Noua Mica Atanta si Guvernul economic al zonei euro il pot extinde printr-un parteneriat strategic care sa priveasca pe de o parte resursele si, pe alta, accesul la piete. Caz in care, in logica aliantelor in cercuri concentrice, asta inseamna perspectiva unui accord cvasi-global cu Organizatia de cooperare de la Sanghai in care Rusia este membra fondatoare si care cuprinde aproape o treime din populatia planetei. Posibil, dar ce va insemna asta in redesenarea hartii de securitate a planetei atunci cand, previzibil, conceptul prioritar de pana acum al securitatii militare ar putea fi inlocuit de securitatea supravietuirii economice? Despre asta, intr-un articol viitor.

ADRESA: <http://crct.ro/nggJ>